

РЕШЕНИЕ

№ 151

гр. Ловеч, 26.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОВЕЧ, I СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МАРИЯ Д. ШОЛЕКОВА

при участието на секретаря Преслав В. Петров
като разгледа докладваното от МАРИЯ Д. ШОЛЕКОВА Административно наказателно дело № 20224310200004 по описа за 2022 година

С наказателно постановление № 522/02.12.2021 г. на П.П.Б., Директор на Регионална дирекция по горите-Ловеч, е наложена на основание чл.53,ал.1 и 2 от ЗАНН, чл. 275, ал.1, т.2 от Закона за горите глоба в размер на 25 0/двеста и петдесет/ лева по чл.266, ал.1, пр.4, във връзка с чл.213, ал.1, пр.3, т.1 от Закона за горите и глоба в размер на 250/двеста и петдесет/ лева по чл.266, ал.1, пр.4, във връзка с чл.213, ал.1, пр.3, т.2 от Закона за горите на В. Ив. В., ЕГН: *****, за това, че на 08.06.2021 г. в 15.00 часа в землището на с.Л., община Ловеч, в м.»А.» на място с географски координати 43 градуса, 12 минути и 05 секунди северна ширина/N/ и 24 градуса, 35 минути и 37 секунди източна дължина/E/, като водач на товарен автомобил „Зил 157“ без регистрационни табели, транспортира 8 пр.мз метрови дърва от цер и единични сортименти от благун и келяв габър, немаркирани с контролна горска марка и непридружени с превозен билет. За нарушението е съставен Констативен протокол серия Б00А № 000489/08.06.2021 г., представен с доклад вх.№ РДГ 08-4762/09.06.2021 г., които се прилагат като неразделна част към административнонаказателната преписка, което представлява нарушение на чл. 213, ал. 1, предложение трето, т. 1 и т.2 от Закона за горите. Със същото НП са отнети в полза на държавата вещите предмет на нарушението 8 пр.мз метрови дърва от цер и единични сортименти от благун

и келяв габър, с пазарна стойност 560 лева на основание чл.21 от ЗАНН и чл.273, ал.1 от ЗГ.

Недоволен от наказателното постановление останал жалбоподателят В. Ив. В., който го обжалва в срок, като незаконосъобразно, като излага, че от съставения АУАН не може да се установи дали описаното в него деяние съответства на деянието описано в НП, че с НП се създава впечатление за извършено виновно нарушение на ЗГ, което не е извършил, тъй като на въпросната дата на временен склад в землището на с.Л., м.А. заедно с други служители на „А.“ ЕООД са подреждали придобитата и платена дървесина от „А.“ на основание Борсов договор №1078 чрез борсов търг от АПИ-София, с цел подготовка за експедиране и транспортиране. Излага, че дървесината не е била подредена по асортименти и количество и за да може да бъде измерена, натоварена и експедирана се е наложило извозването и подреждането ѝ до мястото на товарене. В това време се появили длъжностни лица от РДГ-Ловеч, които заявили, че ще задържат управляваното от него превозно средство, собственост на дружеството, заедно с натоварената на него дървесина. Сочи, че на контролните органи е било обяснено, че дървесината е добита миналата година и купена от АПИ-София чрез борсов търг, заплатена и след издаване на превозен билет предстои да бъде транспортирана от „А.“ЕООД, както и че въпросната дървесина не е необходимо да бъде маркирана, тъй като е добита от името на АПИ-София от трасето на строящата се магистрала и не е част от горския фонд, а след това е била купена от дружеството, в което работи. Поради изложеното моли съда да отмени обжалваното НП.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован не се явява, за него се явява адв.М., който моли съда да отмени НП, като незаконосъобразно, тъй като не е посочен АУАН, въз основа на който е издадено, самият АУАН е нечетлив и от него не се разбира обвинение в извършване на какво нарушение се повдига, което нарушава правото на защита на жалбоподателя, тъй като към момента на връчване на акта не е могъл да разбере в извършване на какво нарушение е обвинен, както и че в НП не е посочено за какво нарушение се налагат посочените глоби. Претендира присъждане на направените по делото разноски. Представени са писмени бележки в определения от съда срок.

За ответника - Регионална дирекция по горите-Ловеч, редовно

призован, се явява юриск.Й., който счита, че НП е законосъобразно и правилно, не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаването му, нарушението е доказано от събраните по делото доказателства, поради което моли съда да потвърди НП, като претендира разноски в размер на 120 лева и прави възражение за прекомерност на разноските претендирани от другата страна. Представена е писмена защита в указания от съда срок.

От събраните по делото писмени доказателства, от показанията на свидетелите Ц.С., Д.В., З.З., И.И., Г. М., К.А. и С.П. както и от становищата на процесуалните представители на страните, съдът приема за установена следната фактическа обстановка.

На 18.08.2021 г. бил съставен Акт № 00 1389 за установяване на административно нарушение от свид. Ц.С., в присъствието на свид.Д.В. и З.З. срещу В. Ив. В., за това, че на 08.06.2021 г. в 15.00 часа в землището на с.Л., община Ловеч, в м.»А.» на място с географски координати 43 градуса, 12 минути и 05 секунди северна ширина/N/ и 24 градуса, 35 минути и 37 секунди източна дължина/E/, като водач на товарен автомобил „Зил 157“ без регистрационни табели, транспортира 8 пр.мз метрови дърва от цер и единични сортименти от благун и келяв габър, немаркирани с контролна горска марка и непридружени с превозен билет. За нарушението е съставен Констативен протокол серия Б00А № 000489/08.06.2021 г., представен с доклад вх.№ РДГ 08-4762/09.06.2021 г., които се прилагат като неразделна част от АУАН, което представлява нарушение на чл. 213, ал. 1, предложение трето, т. 1 и т.2 от Закона за горите. По акта жалбоподателят не е направил възражения. Въз основа на акта е издадено обжалваното НП.

НП е издадено от компетентно лице, видно от представената заповед № РД 49-199/16.05.2011 г. на министъра на земеделието и храните.

Актосъставителят и свидетелите по акта поддържат констатациите, отразени в него и дават подробни обяснения за извършената проверка.

При така установената фактическа обстановка настоящата инстанция намира следното: Не могат да бъдат споделени възраженията на адв.М., че в НП не е посочен АУАН, въз основа на който е издадено, самият АУАН е нечетлив и от него не се разбира обвинение в извършване на какво нарушение се повдига, което нарушава правото на защита на жалбоподателя, тъй като в НП

изрично е записан Акт сериен №001389/18.08.2021 г., съставен от Ц. В. Ст., който е именно приложения акт към административнонаказателната преписка. Видно от представения в с.з. екземпляр от АУАН, връчен на жалбоподателя, същият е достатъчно четлив, съдържа описание на нарушението и нарушените законови норми. АУАН е съставен при условията на чл.40, ал.2 от ЗАНН в отсъствие на нарушителя, но след като е бил поканен по надлежния ред за съставяне на акта и не се е явил. Към преписката е приложена покана/л.34/, която е връчена на жалбоподателя на 16.07.2021 г., приложена е и разписка за връчване на АУАН на жалбоподателя/л.33/. Видно от АУАН и НП нарушението е описано по един и същи начин, като са посочени нарушените разпоредби от ЗГ.

Настоящата инстанция обаче споделя възражението за неясно посочване на мястото на нарушението, тъй като посочването на географски координати не позволява в достатъчна степен да се установи мястото на извършване на нарушението без използване на специални познания.

От друга страна настоящата инстанция приема, че обжалваното НП е издадено при неизяснена фактическа обстановка.

При граматическото и логическо тълкуване на разпоредбата на чл.213, ал.1 от ЗГ, в частност по т.1 и т.2 от същата, настоящият състав счита, че въведените забрани касаят експедирането на дървесина от момента, когато тя е била вече на временен склад, но не и дейности осъществени до този момент. Конкретно за обсъждания случай, така както е описано нарушението в обстоятелствената част на обжалваното постановление и с това е определен и предмета на доказване, вмененото на жалбоподателя деяние е несъставомерно и в този смисъл доводите в жалбата са основателни. Не е безспорно установено, че намиращата се в товарния автомобил дървесина е била натоварена от временен склад, за да е налице изпълнително деяние в хипотезата на „транспортране” и съответно задължителното ѝ маркиране с КГМ и наличие на превозен билет. Всъщност Закона за горите и подзаконовите актове по прилагането му не дават легална дефиниция за понятието „транспортране”, като същевременно обаче боравят и с понятието „извоз”. За последното в § 1, т.38 от ДР на Наредба № 8 от 5.08.2011 г. за сечите в горите е дефинирано, че „извоз на дървесина” представлява преместването на дървесината от сечището до временен склад. За временния

склад пък определението е дадено в разпоредбата на § 1, т.6 от ДР на ЗГ, а именно, че това е терен, утвърден с технологичния план за сеч и извоз, подходящ за складиране на добитата от сечището дървесина преди транспортирането ѝ. Анализа на тези разпоредби, съотнесени с нормата на чл.213, ал.1 от ЗГ води до извода, че законодателят прави разлика при употребата на понятията „извоз” и „транспортиране”, макар и граматически и смислово двете да са идентични, като разликата е мястото откъдето и до където дървесината фактически бива местена.

Ето защо, при тези съображения съдът счита, че така както словесно е описано нарушението в обстоятелствената част на НП, не кореспондира с дадената му цифрова квалификация по чл.213, ал.1, предл.3-то, т.1 и т.2 от Закона за горите, както и с установените по случая факти и събрани в тази връзка доказателства. В АУАН и НП не се съдържат твърдения дървесината да е транспортирана от временен склад, нито че същата е незаконно добита. Въпросите дали дървесината е законно добита, от кой имот и дали е извозвана от сечище до временния склад или от временен склад не са обсъдени от АНО преди налагане на санкцията, а са от значение за спора, тъй като има отношение към това дали изобщо е приложим ЗГ, с оглед разпоредбата на чл.2, ал.3 от ЗГ. Наказващият орган изобщо не е взел предвид наведените още в хода на проверката възражения от жалбоподателя и явилият се на място представител на «А.» ЕООД, че дървесината е закупена от АПИ-София чрез борсов търг. Вместо да провери акта за неговата законосъобразност и да разследва спорните обстоятелства, наказващият орган се е доверил на твърденията на свид.В., който бил възприел откъде се товари дървесината и подал сигнал до РДГ, но тук следва да се отбележи, че този свидетел, по чийто данни е съставен акта не е незаинтересован от изхода на проверката, тъй като сам заявява в с.з., че синът му работи във фирма «Форест», която добива дървесина и я стоварва в м.»К.» и че дървесината изчезва.

Поради изложеното съдът счита, че нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не е осъществено от обективна и субективна страна и не доказано със събраните по делото писмени и гласни доказателства.

Поради изложените съображения съдът приема, че вмененото във вина на жалбоподателя нарушение не е безспорно доказано. В тежест на

административнонаказващият орган е да установи по несъмнен начин участието на лицето, което санкционира в осъществяването на деянието и връзката му с него. Отговорността не е принципна и почиваща на предположения, а конкретна и в тежест на АНО е да докаже по безспорен начин деянието и неговият извършител, както и вината му, които обстоятелства в случая нито са изложени в АУАН и НП, нито са доказани, вкл. и пред първоинстанционния съд.

С оглед посочените по-горе процесуални нарушения, допуснати в хода на административнонаказателното производство, както и с оглед извода на съда, че не е налице извършено нарушение, съдът не следва да обсъжда въпроса за приложение на чл.28 от ЗАНН.

Предвид на изложените съображения, съдът намира, че при издаване на НП са допуснати съществени процесуални нарушения, поради което обжалваното наказателно постановление е незаконосъобразно и необосновано и следва да бъде отменено.

При този изход на процеса следва да бъде уважена претенцията на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски в претендирания размер от 400.00 лева, съгласно представения договор за правна защита и пълномощно, въпреки възражението от юриск.Й. за прекомерност на адвокатското възнаграждение, като взе предвид фактическата и правна сложност на делото, обстоятелството, че делото е разгледано в три съдебни заседания и проявената процесуална активност от страна на процесуалния представител на жалбоподателя. Ето защо ответника следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя тази сума. Искането на юриск.Й. за присъждане на разноски в размер на 120 лева е неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

Водим от гореизложеното и на основание чл.63, ал.2, т.1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ №№ 522/02.12.2021 г. на П.П.Б., Директор на Регионална дирекция по горите-Ловеч, с което е наложена на основание чл.53, ал.1 и 2 от ЗАНН, чл. 275, ал.1, т.2 от Закона за горите глоба в размер на 250/двеста и петдесет/ лева по чл.266, ал.1, пр.4, във връзка с чл.213, ал.1, пр.3, т.1 от Закона за горите и глоба в размер на

250/двеста и петдесет/ лева по чл.266, ал.1, пр.4, във връзка с чл.213, ал.1, пр.3, т.2 от Закона за горите на В. Ив. В., ЕГН: ***** и на основание чл.21 от ЗАНН и чл.273, ал.1 от ЗГ са отнети в полза на държавата вещите предмет на нарушението 8 пр.мз метрови дърва от цер и единични сортименти от благун и келяв габър, като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ОСЪЖДА РДГ-Ловеч да заплати на В. Ив. В., ЕГН: ***** от гр.Ловеч сумата от 400.00/четиристотин/ лева разноски по делото, представляваща договорено и заплатено адвокатско възнаграждение.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на юриск.Й. за присъждане на разноски в размер на 120.00 лева, като неоснователно.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Ловешки административен съд в 14 дневен срок от съобщението на страните,че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Ловеч: _____